

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/246/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202419
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618202419.4

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú Y. A., nar. XX.XX.XXXX, umiestnenú v Centre pre deti a rodiny X. so sídlom W., H. ul. č. 6, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., M. ul. č. XXX/XXX, t. č. na neznámom mieste a Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., M. ul. č. XXX/XXX, t. č. v ÚTVOS M. A. F., v konaní o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60/A, na určenie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej Y. A., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné je povinný zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny X., so sídlom W., H. č. 6.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.08.2018 sa navrhovateľ domáhal určenia výživného na maloleté dieťa. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že maloletá Y. je na základne rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8P/173/2011-24 zo dňa 24.11.2011 umiestnená v Centre pre deti a rodiny X.. Navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletej Y. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne.

2. Dňa 26.11.2018 tunajšiemu súdu doručené písomné vyjadrenie otca k návrhu, v zmysle ktorého súhlasí s určením výživného na maloleté dieťa. Otec uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že sa momentálne nachádza v ÚTVOS M., žiada, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

3. Navrhovateľ v priebehu konania uviedol, že maloletá Y. je od narodenia umiestnená v Centra pre deti a rodiny X., rodičia sa o ňu od narodenia nezaujímajú, pochádza z mnohopočetnej rodiny a je narodená z dvojčiat pričom jej dvojča - maloletá M. je zverená v náhradnej rodinnej starostlivosti. Uviedol, že maloletá Y. má od narodenia zdravotné problémy, avšak v poslednom čase došlo k miernemu zlepšeniu jej zdravotného stavu v oblasti zažívacieho traktu, avšak zdravotný stav v oblasti zmyslového a sluchového postihnutia ostáva nezmenený. Navrhovateľ sa vyjadril, že v čase pôvodného rozhodovania o umiestnení maloletej do ústavnej starostlivosti bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletej Y. len zo strany matky, nakoľko otcovstvo k maloletej nebolo v tom čase určené. Uviedol, že matka súdom stanovené výživné na maloleté dieťa neplatí.

4. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa uviedol, že s návrhom na určenie výživného pre maloleté dieťa súhlasí, nakoľko tento je v záujme maloletého dieťaťa.

5. Na pojednávanie vo veci sa otec nedostavil, aj napriek riadne vykázanému predvolaniu zo dňa 14.03.2019. Otec sa dňa 26.11.2018 písomne vyjadril a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Vzhľadom k tomu súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku konal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

6. Na pojednávanie vo veci sa matka maloletej nedostavila, aj napriek riadne vykázanému predvolaniu zo dňa 25.03.2019. Svoju neúčast' neospravedlnila a o odročenie pojednávania nepožiadala. Vzhľadom k tomu súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku konal a rozhodol v jej neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

7. Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov, rodným listom maloletého dieťaťa, hodnotiacou správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody M. zo dňa 15.02.2019, rozúčtovaním pracovnej odmeny zo dňa 13.02.2019, skráteným výpisom klienta zo dňa 14.02.2019 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil, že maloletá je Y. od narodenia umiestnená v Centre pre deti a rodiny a to na základe rozsudku sp. zn. 8P/173/2011-24 zo dňa 24.11.2011, právoplatného dňa 27.12.2011, vykonateľného 27.12.2011 a matka je povinná prispievať výživným vo výške 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Vzhľadom ku skutočnosti, že v čase rozhodnutia vo veci 8P/173/2011 nebolo otcovstvo k maloletej Alene určené, otec doteraz nebol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého dieťaťa.

8. Otec je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚTVOS M. na základe rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3T/82/2017 s predpokladaným ukončením trestu ku dňu 16.01.2022. Otec je v ÚTVOS M. od januára 2019 pracovne zaradený s mesačnou odmenou cca 319,17 Eur brutto.

9. Maloletá Y. je umiestnená v Centre pre deti a rodiny X., pričom obaja rodičia maloleté dieťa nekontaktujú. Zdravotný stav maloletého dieťaťa zaznamenal miernejšie zlepšenie, najmä v oblasti zažívacieho traktu, avšak v oblasti zmyslového a sluchového postihnutia, ten ostáva nezmenený.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

13. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

14. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

17. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

19. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

20. Podľa § 217 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

21. Podľa § 231 Civilného sporového poriadku, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

22. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

23. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu výživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990), teda všestranný vývoj a rozvoj maloletého dieťaťa.

24. Podľa článku 41 ods. 4, veta prvá, Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

25. Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

26. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na určenie výživného pre maloletú Alenu je dôvodný - pri počiatočnej úprave výživovacej povinnosti pre maloleté dieťa bola určená výživovacia povinnosť len pre matku maloletej Y., nakoľko otcovstvo k maloletej v tom čase nebolo určené. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletej Y.. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že otec s určením výživného na maloletú Y. súhlasil.

27. Čo sa týka výšky výživného, pri jej ustálení súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov otca maloletej Aleny, ale zohľadnil najmä skutočnosť, že otec maloletej je toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚTVOS M. na základe rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3T/82/2017 s predpokladaným ukončením trestu ku dňu 16.01.2022. Otec je v ÚTVOS M. od januára 2019 pracovne zaradený s mesačnou odmenou cca 319,17 Eur brutto. Súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na

výživu maloletej v minimálnom rozsahu a to vo výške 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Súd má za preukázané, že otec je schopný vo výkone trestu pracovať a zarobiť tak zákonom stanovenú minimálnu sumu, ktorou je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri takto určenom výživnom v minimálnom rozsahu nemá na jeho výšku žiadny vplyv, čo a v akej výške tvorí zdroj príjmu rodiča, jeho majetkové povery a celkové sociálne postavenie sú pre posúdenie a stanovenie výšky výživného v minimálnej výške bezvýznamné.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.